

Ἄμελη γυναῖκα πολλαχ. Ὁ δεῖνα εἶναι πολὺ ἀνάμελος Ἄνδρ. Ἄνήμελος εἶναι ὅς τοις δουλείας του Κάριπ. Τέτοιος ἀνάμελος! (τόσον ἀμελής!) Ἄνδρ. Ἄτὸς βαρέα ἄμελος ἔν' ὅς σὴ δουλείαν αὐτ' (αὐτὸς πολὺ ἀμελής εἶναι εἰς τὴν ἐργασίαν του) Ὁφ. Χαλδ. Ἀνάμελος ποῦ ὅσαι, κακόμοιρε! Σύμ. Πρὸ ἀνάμελε δὲν ἔδα ὅγ' ὅς τ' ζωὴ μου! Σκῦρ. 2) Ὁ μὴ φροντίζων περὶ τίνος, ἄφροντις, ἀμέριμος Κύθηρ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) Πόντ. (Ὁφ. Τραπ.) Σάμ.: Ὁ λεύτιρος ἀθροῦνους εἶν' ἄμιλους (λεύτιρος = ἄγαμος) Σάμ.

Πβ. ἀμελής, ἀμελητής, ἀμελιάρης. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀνέμελος καὶ ἐπών. Χίος

ἀμελῶ λόγ. κοιν. καὶ δημῶδ. Πόντ. (Σάντ.) ἀναμελῶ Πελοπν. (Λακων. Λάστ.) ἀνεμελῶ Θήρ. Κρήτ. ἄναμελῶ Σύμ. ἀμελίζω Πόντ. (Ἱμερ.)

Τὸ ἀρχ. ἀμελῶ. Ὁ τύπ. ἀναμελῶ καὶ μεσν. Τὸ ἀμελίζω ἐκ τοῦ ἀορ. ἀμέλησα κατ' ἀναλογ. τοῦ εἰς -ισα ἀορ. τῶν ρ. εἰς -ίζω. Πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 1,272.

Δὲν ἐνδιαφέρομαι περὶ τίνος, δεικνύω ὀλιγωρίαν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πράξεώς τινος ἔνθ' ἄν.: Μὴν ἀμελῆς τὴ δουλειά σου. Ἀμέλησε νὰ πάῃ ἐκεῖ ποῦ τοῦ εἶπα Ἀμέλησε νὰ ῥωνίσω κοιν. Ἐμέλτισεν τὴ δουλείαν (ἐμέλτισεν = ἡμέλησεν) Ἱμερ. Συνών. ἀμελεύω, τεμπελεύω.

ἀμέλωτος ἐπίθ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μελωτός < μελώνω.

Ὁ ἄνευ μέλιτος, ὁ μὴ ἐπαλειφθεὶς διὰ μέλιτος: Εἶναι ἀμέλωτα ἀκόμη τ' ἀβγοκαλάμαρα (εἶδος γλυκύσματος) Ἄνδρ. Πβ. ἀμελίτωτος.

ἀμέντε ἐπίρρ. Ζάκ. Νάξ. (Ἄνω Ποταμ. Δαμαρ. Κινίδ. Τρίποδ. Φιλότ.) Παξ. ἀμέδε Θήρ. Ἰθάκ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Σῦρ. κ. ἄ. ἀμέδες Κρήτ. ἀμέντι Κέρκ. (Ἀργυραῖδ.) ἀμέδι Κύθν. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ. ἄ.

Ἐκ τῆς Ἱταλ. φρ. *a mente*. Πβ. ΑΖώη Λεξ. Ζακ. ἐν λ. Ὁ τύπ. ἀμέδες ἐκ τοῦ ἀμέδε σου ἔνεκα κακοῦ χωρισμοῦ παρεκταθεὶς κατ' ἄλλα ἐπιρρήματα. Πβ. ΓΧατζιδ. ἐν Ἐπιστ. Ἐπετ. Πανεπ. 7 (1910/1) 80 κέξ.

Κατὰ νοῦν, συνήθως μετὰ τῶν ρ. βάζω ἢ βάνω, ἔχω καὶ παίρνω ἔνθ' ἄν.: Βάνω ἀμέντε (ἐνθυμοῦμαι) Τρίποδ. Βάζω ἀμέδε Θήρ. Δὲ μοῦ πῆε ἀμέδε πῶς θὰ μοῦ τὴν κατάφερνε ἔτσι (δὲν ἐνόησα κτλ.) Ἰθάκ. Ἡβαλ' ἀμέδε (ἐπρόσεξα) Κρήτ. Πᾶρε τ' ἀμέντε σου (πᾶρε το κτλ., ἦτοι πρόσεχε) Ζάκ. Νά' χης τ' ἀμέδε σου (συνών. τῷ προηγουμένῳ) Θήρ. Κρήτ. Βάνω τ' ἀμέντε μου (ἐντείνω τὴν προσοχήν μου) αὐτόθ. Δὲν τὸ βάλαμε ἀμέδι τοαὶ τὸ κλέψανε (δὲν τὸ ἐπρόσεξαμεν κτλ.) Κύθν. Ἐχε ἀμέντι μὴ σοῦ πάρουνε τίποτες Ἀργυραῖδ. Τό' χω ἀμέδε μου Κρήτ. Δὲ δό' χω ἀμέδες βαρμένο αὐτόθ. Συνών. προσαμέντε.

ἀμερεμέτιστος ἐπίθ. σύνηθ. ἀμριμέ'στους πολλαχ. ἀμερεμέτιγος πολλαχ. ἀμριμέ'γους Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερεμετιστός < μερεμετίζω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Σομ.

1) Κυριολ. ὁ μὴ ἐπισκευασθεὶς, ὁ μὴ ἐπιδιορθωθεὶς, ἀνεπισκεύαστος, ἐπὶ οἰκοδομῶν ἔνθ' ἄν.: Ἀφῆσα τὸ σπίτι ἀμερεμέτιστο πολλαχ. Λόντζα ἀμριμέτ'γ' Αἰτωλ. 2) Μεταφ. ὁ μὴ δαρεὶς Πελοπν. (Κορινθ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.): Ἀμριμέτ'γόν τὸν εἰς ἀκόμα; Αἰτωλ.

ἀμέρευτος ἐπίθ. πολλαχ. ἀνημέρευτος πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οἶν. Χαλδ.) ἀλημέρευτος Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερευτός < μερεύω. Ἡ λ. ὡς καὶ ὁ τύπ. ἀνημέρευτος καὶ παρὰ Σομ.

1) Ὁ μὴ ἐξημερωθεὶς, ὁ μὴ τιθασευθεὶς ἔνθ' ἄν.: Θεορὰ ἀνημέρευτα Κρήτ. Ἀγριοὶ καὶ ἀνημέρευτος Οἶν. || Ἀσμ.

Πουλεῖ μονάδια ἀμέρευτα, πουλεῖ καὶ μερεμένα Νάξ. (Ἀπύρανθ.) Πβ. ἀμέρωτος (Π), ἀνήμερος. 2) Ὁ μὴ καταπραῦνθεὶς Λεξ. Κομ. Ἡπίτ.

Ἀμερικάνικος ἐπίθ. κοιν.

Ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ ὄν. Ἀμερικᾶνος.

1) Ὁ ἐξ Ἀμερικῆς προερχόμενος ἢ ὁ ἐν Ἀμερικῇ κατεσκευασμένος κοιν.: Ἀμερικάνικο καλαπόδι - παννὶ - ροκάνι - τρουπάνι - ψαλίδι κττ. Ἀμερικάνικα φασόλια. Πβ. Ἀμερικᾶνος 1. 2) Τὸ οὐδ. ἀμερικάνικο τό, ἰδιαίτερον παννίον προερχόμενον ἐξ Ἀμερικῆς κοιν.

Ἀμερικᾶνος ὁ, κοιν.

Ἐκ τοῦ Ἱταλ. ἐθνικοῦ ὄν. *Americano*.

1) Ὁ καταγόμενος ἐξ Ἀμερικῆς, κυρίως ἐκ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν τῆς Β. Ἀμερικῆς. Πβ. Ἀμερικᾶνος 1. 2) Ἑλλήν μετανάστης διαμείνας ἐν Ἀμερικῇ καὶ ἐπανελθὼν ἐξ αὐτῆς. Ἡ λ. ὑπὸ τὸν τύπ. Ἀμερ'κᾶνος καὶ παρωνύμ. Κρήτ.

ἀμέριμνα ἐπίρρ. λόγ. πολλαχ.

Τὸ μεσν. ἐπίρρ. ἀμέριμνα. Πβ. Θυσ. Ἀβραάμ 4 (ἐκδ. ΕΛεγτάνδ) «ξύπνησε, δοῦλε τοῦ Θεοῦ, ξύπνησε πιστεμένε, | καὶ νὰ κοιμᾶσαι ἀμέριμνα τὴν καὶ καὶ καὶ δὲν εἶναι».

Ἄνευ μερίμνης ἢ φόβου, ἀμερίμνως πολλαχ.: Ζῶ ἀμέριμνα πολλαχ. Πεοπατῶ - πηδῶ ἀμέριμνα Πελοπν. (Καλάβρυτ.)

ἀμέριμνος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ. κ. ἄ.) ἀμέριμνε Τσακων.

Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. ἀμέριμνος.

Ὁ μὴ μεριμνῶν, ὁ μὴ φροντίζων περὶ τίνος, ἄφροντις, ἡσυχος: Ἀμέριμνος ἄνθρωπος, ἀμέριμνη ζωὴ. Κοιμᾶται ἀμέριμνος σύνηθ. Ἐγὼ ἀσ' σὰ δουλείας ἐπνίγα καὶ ἐσὺ ἀμέριμνος κάθεσαι! Κερασ. Ἀμέριμνος κοιμᾶται κ' ἐμένα δὲ μὲ λυπᾶται Λακων.

ἀμερόληπτος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ρ. μερόληπτω.

Ὁ μὴ παραβλέπων οὐδενὸς τὰ ἐλαττώματα, τὰ σφάλματα, τὰ κακουργήματα κττ., ὁ μὴ χαριζόμενος εἰς οὐδένα: Ἀνθρωπος - δικαστὴς ἀμερόληπτος.

***ἀμέρτικος** ἐπίθ. ἀμέρικικο Τσακων.

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ οὐσ. μερτικό.

Ὁ ἄνευ μεριδίου, ὁ ἀπόκληρος.

ἀμερτίκωτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀμερδίκωτος Πελοπν. (Λακων. Μάν.)

Ἐκ τοῦ στερητ. ἀ- καὶ τοῦ ἐπιθ. *μερτικωτός < μερτικῶνω.

Ὁ μὴ καταλείπων γόνους, ἄτεκνος. Συνών. ἀβλάσταρῶτος 2, ἀκλαδος (Π), ἀκλάδωτος 2, ἀκλήρος 3.